

B l o c k k i

I / 2016

Vanhan musiikin opetuksen
vaiheita Suomessa

Blockflöjtsfrossa ja
yhdistystoimintaa Ruotsissa

Katset tulevaisuuteen vakiintuneemmalla toiminnalla

Seuramme toiminta on jo mukavasti vakiintunutta. Sähköpostilista, Blokki-lehti ja nettisivut ovat olleet mukana lähes alusta asti. Vuosien varrella on muodostunut tavaksi pitää vuosittain "tapahtumapäivä", jossa olemme oppineet asioita mm. soitinhuollosta, yhteysoitosta ja muista nokkahuilunsoittoon liittyvistä asioista.

Vuonna 2014 tapahtumapäivä keksittiin nimetä Nokkahuilupäiväksi, ja tästä lähtien olemme järjestäneet puuhapäivän Nokkahuilupäivän nimellä lokakuun puolivälin tienoilla. Marraskuussa vuonna 2013 ensimmäistä kertaa järjestetty nuorten nokkahuilistien katselmus on myös tuonut jatkuvuutta seuran toimintaan. Vaikka katselmuksen ajankohta on vaihdellut vuosittain, on se muodostunut seuramme ydintoiminnaksi. Tänä vuonna katselmus ja Nokkahuilupäivä järjestetään Helsingissä samana viikonloppuna, eli 15.-16.10.2016. Tapahtumien tarkat paikat ja muut yksityiskohdat ovat vielä auki, mutta päivä kannattaa jo merkata kalenteriin. Toivottavasti saamme jälleen innostuneita soitajia ja kuuntelijoita paikalle!

Vaikka seuran toiminta onkin jo melko vakiintunutta, saa minuun aina ottaa yhteyttä sähköpostitse ja kertoa ideoista esim. Nokkahuilupäivän toiminnaksi tai Blokin sisällöksi. Suunnitelmia katselmuksen järjestämiseksi Helsingin ulkopuolella on jo tehty, ja toivottavasti pääsemme toteuttamaan niitä lähitulevaisuudessa!

Hyvää kesän alkua toivottaen,

Eero Saunamäki,
puheenjohtaja@nokkahuilu.fi

T Ä S S Ä N U M E R O S S A :

Puheenjohtajan nuija	2
Nokkahuiluyhdistystoimintaa Ruotsissa	3
EAR-ly-kilpailu elokuussa	5
Ulkomailta	6
Sibelius-Akatemian vanhan musiikin osaston kehitysvaiheita	7

Perustettu vuonna 2008
Kotipaikka: Helsinki
Jäsenmäärä (6/2016): 72

Hallitus kaudella 2016:

Eero Saunamäki, puheenjohtaja
puheenjohtaja@nokkahuilu.fi
Sini Vahervuo, varapuheenjohtaja
Anna Saunamäki, sihteeri
sihteeri@nokkahuilu.fi
Reetta Varjonen-Ollus,
talousvastaava
Petri Arvo, jäsen

BLOKKI

Suomen nokkahuiluseura ry:n
lehti 1/2016, 10.6.2016

Tämän numeron tuottivat:
Anna Saunamäki (päätoimittaja),
Eero Saunamäki, Petri Arvo

Taitto: Petri Arvo

sihteeri@nokkahuilu.fi
www.nokkahuilu.fi

Blockflöjtsfrossa Tukholmassa

Vuosittain eri instrumentteihin keskittyvä frossa-tapahtuma (suom. horkka) järjestettiin sunnuntaina 21.2.2016 Tukholman keskustassa meren äärellä kauniissa Musikaliska-talossa. Musikaliska on Ruotsin ensimmäinen konserttisali, joka sijaitsee meren rannalla Nybrokajenilla, Kungsträdgårdenin lähistöllä. Tänä vuonna tapahtuma keskittyi ensimmäistä kertaa nokkahuiluun, ja tapahtuman järjestäjänä toimi tunnetumpien Länsmusikenin ja RUM Stockholmin lisäksi vastaperustettu Blockflöjtspedagogerna-yhdistys. Suomen nokkahuiluseuran puheenjohtaja ja sihteeri matkustivat paikalle kokemaan ruotsalaista nokkahuilutunnelmaa.

Koko päivän kestänyt nokkahuilutapahtuma piti sisällään Ronnie Larssonin, Heidi Rohlin Westlinin ja Göran Månssonin vetämiä yhteisoittopajoja eri tyyleillä (mm. barokki ja renessanssi, kansanmusiikki, nykymusiikkiefektit), soitinnäyttelyn, tietoa soitinhuollosta, Dan Laurinin soivan kertomuksen uransa eri vaiheista sekä tietenkin konsertteja.

Aamupäivällä Musikaliskan hienolle ja suurelle lavalle pääsivät ruotsalaisten musiikkikoulujen nokkahuiluyhtyeet. Esitykset olivat huolella valmistettuja ja barokin ja renessanssin musiikin lisäksi ne sisälsivät elementtejä myös kansanmusiikista ja popmusiikiista. Esiintyjät olivat tulleet paikalle jopa toiselta puolelta maata ja heitä oli yhteensä yli 200! Iltapäivän pääkonsertissa lavan valtasivat kokeneet crossover- ja kansanmuusikot Agneta Hellström, Claudia Müller ja Göran Månsson Frispel-yhtyeensä kanssa. Barokin soittamisesta vastasivat Kungliga Musikhögskolanin nokkahuilunsoiton professori Dan Laurin ja hänen vaimonsa, cembalisti Anna Paradiso Laurin. Heidän ohjelmassaan oli mm. Michel Blavetin ja Johan Helmich Romanin musiikkia Laurinin tuoreilta levyiltä. Nuoremman sukupolven nokkahuilutähti Per Gross soitti erittäin vakuuttavasti Jacob Van Eyckin Wat zal men op avond doen-teoksen sekä Louis Andriessenin Enden. Kansanmusiikko Kim Persson hauskuutti yleisöä nokkahuiluun liittyvällä stand-up-esityksellä. Konsertti huipentui kaikkien esiintyjien ja

päivän tapahtumiin osallistuneiden soittajien soittamaan yhteisnumeroon Skye Dance (löytyy myös YouTubesta). Valloittavaa!

Tapahtumassa oli lämmin, yhteisöllinen henki kuten nokkahuilistien tapaamisissa yleensä. Ruotsissa tämä jotenkin vielä korostui, ja meidät suomalaisetkin otettiin avosylin vastaan. Kaikki osallistujat pitivät suuressa arvossa ruotsalaisen nokkahuiluun grand old mania, tai paremminkin "Blockflöjtspappaa" Clas Pehrssonia. Kyllä tienraivaajilla on suuri vaikutus kulttuurin syntymiseen ja sen säilymiseen! Suomessa samankaltaista pioneerityötä nokkahuilun hyväksi ovat tehneet mm. Egil Cederlöf ja Rabbe Forsman.

Blockflöjtsfrossa oli tuoreen Blockflöjtspedagogerna-yhdistyksen ensimmäinen tapahtuma, ja olimme kyllä vakuuttuneita yhdistyksen aktiivien osaamisesta. Mahdollisia yhteistyökuvioitaikin viriteltiin, joten toivottavasti saamme omaan nokkahuilupäiväämme osallistujia myös naapurimaasta!

Äänessä Frispel

Nokkahuiluyhdistystoimintaa Ruotsissa

Teksti ja kuvat: Eero Saunamäki

Haastattelin kahta Ruotsin nokkahuilutapahtuman Blockflöjtsfrossan järjestäjää, Claudia Mülleria ja Pernilla Peterssonia ja tiedustelin heiltä taustoja ruotsalaisesta nokkahuiluelämästä.

Eero: Minkälaisia nokkahuiluun liittyviä yhdistyksiä Ruotsissa on?

Claudia: Tämän vastaperustetun Blockflöjtspedagogernan (suom. Nokkahuilupedagogit) lisäksi Ruotsissa on Vanhan musiikin yhdistys, mutta siihen kuuluu toki muitakin soittimia. Olemme siis Ruotsin ainoa nokkahuiluyhdistys.

Pernilla: Tukholman ympäristön musiikkikouluissa on vain kourallinen nokkahuiluopettajia. Aloimme jakaa kokemuksiamme säännöllisten tapaamisten lisäksi sähköpostilla ja Facebookissa ja lopulta vuosi sitten päätimme perustaa yhdistyksen, jotta voisimme järjestää isompia, kaikille avoimia tapahtumia.

Eero: Minkälaisia aktiviteetteja teillä on?

Claudia: Meillä on jäsentapaamisia kahdesti vuodessa. Näissä keskustelemme mm. hengityksestä, tekniikasta, ohjelmistosta ja muista nokkahuilupedagogiikkaan liittyvistä asioista. Meillä on ollut myös mm. Dan Laurinin vetämiä workshopeja ja nyt ensimmäistä kertaa kaikille avoin Blockflöjtsfrossa, jota suunnittelimme koko vuoden. Toivomme myös, että tulevaisuudessa meillä olisi mahdolli-

suus antaa apurahoja lahjakkaille nuorille nokkahuilutaiteilijoille.

Eero: Mistä yhdistys saa rahoituksensa?

Claudia: Toiminta pyörii jäsenmaksujen ja mm. Vanhan musiikin yhdistykseltä saatujen apurahojen avulla. Tapahtumapäivään oli 20 euron pääsymaksu, jolla päivän aktiviteetit katettiin taloudellisesti.

Solnan musiikkikoulun oppilaat esiintyvät

Pernilla: Saimme myös Musikaalisen tilat käyttöömmekä ilman korvausta, se auttoi paljon.

Eero: Montako jäsentä teillä on?

Pernilla: Meillä on suunnilleen 25 jäsentä, jotka ovat pääasiassa ammattilaisia tai opiskelijoita.

ta. Lähes kaikki toimivat nokkahuilunsoiton opettajina Tukholman alueella. Yhdistyksemme ei ole ERTAn (European Recorder Teachers' Association) jäsen.

Claudia: Meillä on myös melko aktiivinen Facebook-ryhmä Blockflöjtsnätverket, jossa on 120 jäsentä. Sen avulla pystyimme tiedottamaan yhdistyksemme toiminnasta.

Eero: Entä nokkahuilunsoiton opetus Ruotsissa yleisesti ottaen, minkälaisia mahdollisuuksia maassanne on oppia soittamaan nokkahuilua?

Claudia: Meillä on paljon musiikkikouluja, joissa voi harrastaa nokkahuilunsoittoa. Niiden lisäksi Ruotsissa on monia "kansanyliopistoja" (ruots. folkhögskolor, avoimen yliopiston tai kansanopiston tapainen oppilaitos), joissa annetaan tasokasta opetusta ja joka toimii ponnahduslautana yliopistopinnoille. Yliopistotasosta opetusta annetaan Tukholman lisäksi Malmössä ja pohjoisen Piteåssa.

Pernilla: Sekä Göteborgissa.

Ronnie Larssonin työpaja

Eero: Minkälaisia nokkahuilu-tunnit ovat musiikkikouluissa? Minkälaista musiikkia soitate, ja onko teillä enemmän ryhmä- vai yksityistunteja?

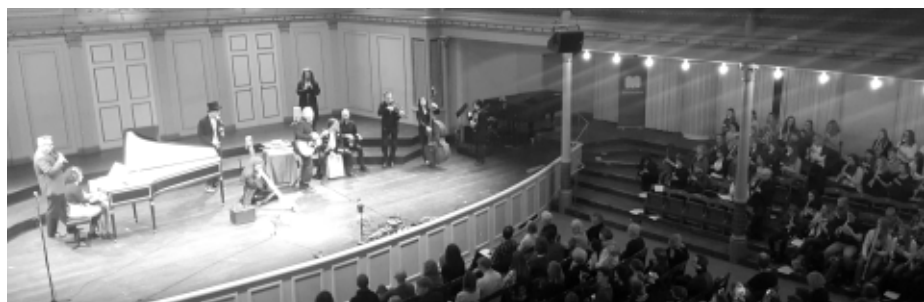
Claudia: Opetan itse Nackassa n. 20 minuutin matkan päässä Tukholman keskustasta, ja toimintamme on kunnan tukemaa taloudellisesti. Annamme yksityisopetusta kun taas toisessa opetuspaikassani Tukholman Kulttuurikoulussa opetus on pääasiassa ryhmämuotoista. Repertuaari on laaja, ja itse soitan oppilaideni kanssa kaikkea Abban ja klassisen musiikin väliltä. Taidemusiikkiin tutustutan yleensä keskiaikaisen musiikin kautta, kun taas kuuntelua, improvisointia ja reagoitua harjoitutan irlantilaisen ja ruotsalaisen kansanmusiikin avulla. Kun oppilaat kasvavat, voin eh-

dottaa heille tunnilla soitettavia teoksia, mutta...

Pernilla: ...kyllä he saavat enemmänkin valita soitettavan repertuaarin itse. Usein se on vanhaa musiikkia tai kansanmusiikkia.

Eero: Onko Ruotsissa muita sointiyhdistyksiä ja onko teillä ollut heidän kanssaan yhteistyötä?

Pernilla: Lyömäsoitin-, piano- ja jousipedagogit ovat perustaneet yhdistykset.

Loppukonsertti

EAR-ly-kilpailu ja Peter Holtslagin kurssi Vantaalla elokuussa

Teksti: Eero Saunamäki

Järjestyksessään neljäs vanhan musiikin EAR-ly-kilpailu järjestetään Vantaalla elokuussa 2016. Tämän vuoden finalistit ovat valittu, ja kilpailu onkin nokkahuilun kannalta erittäin mielenkiintoinen, sillä finaalissa soittaa neljä nokkahuilistia: suomalaisten Petri Arvon ja Juho Myllylän lisäksi finaaliin raiivasivat tiensä tanskalainen Clara Guldborg Ravn ja ruotsalainen Kristine West. Muut finalistit ovat traversisti Vera Plosila Suomesta ja sopraano Aija Veismane Latviasta. Kilpailun järjestävät NORDEM (Nordic Early Music Federation) ja BRQ

Vantaa -festivaali, ja finaali pidetään Pyhän Laurin kappelissa 5.-6.8.2016. Finalistit pitävät kukin 45 minuuttisen konsertin osana BRQ Vantaa -festivaalia. Kansainvälinen raati valitsee voittajan, joka pääsee esiintymään NORDEMin festivaaleille kaudella 2017-18. Mennään kaikki yhdessä paikalle nauttimaan konserteista ja kannustamaan suomalaisia!

Samalla viikolla, torstaina 4.8.2016, kilpailun tuomariston jäsen, Hampurin musiikkikorkeakoulun professori Peter Holtslag pitää workshopin nokkahuilisteille ja traversisteille. Kurssilla on vielä tilaa! Aktiivio-piskelijat saavat 45 minuutin soittotunnin sekä oikeuden seurata muiden oppilaiden tunteja

Claudia: Näiden lisäksi on yhdistykset klarinetille, saksofonille ja laululle. Koska oma yhdistyksemme on niin uusi, ei yhteistyötä ole vielä ollut.

Eero: Onko teillä vielä terveisiä Suomenyhdistyskollegoillenne?

Claudia: Toivottavasti voimme tehdä tulevaisuudessa töitä yhdessä nokkahuilun puolesta. Tervetuloa seuraavaan Nokkahuiluhorkkaan vuonna 2017!

koko päivän ajan 60 eurolla. Passiivio-piskelijoilta kurssin hinta on 20 euroa. Tämä ei sisällä henkilökohtaista soitto-tuntia, mutta oikeuden seurata kaikkien tunteja koko päivän. Kurssille otetaan tällä tietoa kuusi aktiiviosallistujaa ja tarkemmat kellonajat ilmoitetaan myöhemmin. Kurssi pidetään Pyhän Laurin kappelissa Vantaalla. Aktiivikurssi on suunnattu ammattilaisille, ammattiopiskelijoille ja edistyneimmille musiikkiopistolaisille. Passiiviosallistujiksi toivotaan kaikkia nokkahuilusta, barokkihuilusta ja vanhasta musiikista kiinnostuneita. Otathan yhteyttä Márta Schmidtiin (marta.schmidt@brq.fi) jos haluat osallistua kurs-sille.

Ulkomailta

Teksti: Petri Arvo

Yhdysvaltalainen periodisoitinten rakentaja von Huene Workshop on erityisesti nokkahuilujen osalta tehnyt mittaamattoman laajaa ja arvokasta työtä jo vuodesta 1960 lähtien. Maailman tavoitti toukokuussa suru-uutinen: soitinpajan perustanut Friedrich von Huene nukkui pois 8. toukokuuta 87 vuoden iässä. Hänen poikansa Patrick von Huene liittyi rakentajiin 80-luvulla ja on jatkanut työtä siitä lähtien. Von Huene workshopin soittimet ovat saaneet suuren suosion ympäri maailmaa, eikä se ole ihme. Ne päästävät resonanssin maksimiin hyödyntämään soittimen koko dynaamisen skaalan siten että siitä tulee puhalluksen ja koko soittajan entiteetin yhteensulautuva jatke, kuin ruumiinosa. Näistä erinomaisia kokemuksia on ollut esim. Stanesby Jr. -altolla ja yksiosaisella Ganassi-tyypin sopraanolla. Friedrichin kunniaksi on mainittava eräs von Huene Workshopin taianomaisista soittimista: se on kuin miekka ritarin rinnoilla. Tuo unenomainen, tavoittamaton hopeakoristeinen **Terton-fifth flute** kerta toisensa jälkeen pysäyttää itseään katselemaan ja kokeilemaan näyttelyssä. Soitin imaisee silmänräpäyksessä vastustamattomasti henkeäsalpaavaan syleilyynsä ja vie materiaalin tuonpuoliseen abstraktiuteen. Pelkkä soittimeen koskeminenkin tuntuu oikeastaan riittävän sen ominaisuuksien vastaanottamiseen. Jos se on kuitenkin saatava, on varauduttava maksamaan. On olemassa myös edullisempi koristeeton versio, mutta jotenkin nämä kauniit lisäosat tuntuvat ole-

van osa kokonaisuuttia. Mutta, marraskuun näyttelyyn von Huenen edustajat eivät valitettavasti saapuneet.

Tässä pientä koostetta keskiemmän Euroopan tapahtumista kuluneen lukuvuoden tiimoilta. Päällimmäisenä mielessä tietenkin Greenwinchin festivaali ja soitinnäyttely ja Moeckin soolokilpailu. Aikaisemmin syksyllä järjestettiin taas, jo vuodesta 1989, Blokfluitdagen Mechelen Brysselin kupeessa Belgiassa, joka on tulossa taas tänäkin vuonna. Vielä mahtuu mukaan. Maaliskuussa oli perinteinen joka toinen vuosi järjestettävä Schwelmin näyttely (www.recordersummit.com) tapahtumiseen ja helmikuun alussa jälleen Nordhornin viikonloppu-festivaali (bobbyrootveld.wix.com/recfestnordhorn), jossa oli tähtivieraana monen 80-luvun kasvatin idoli Michaela Petri! Kaikenlaista pienempää ja suurempaa on menossa kokoajan, mutta tässä nyt vain muutamia.

Joka toinen vuosi järjestettävässä Moeckin kilpailussa Greenwichissa finalistien taso oli odotetusti korkea. Ohjelmat olivat vakuuttavia ja omintakeisia, mutta silti osoittivat monipuolisuutta repertuaarin hallinnassa. Kisan voitti Laura Schmid, toiseksi tuli Lea Sobbe ja kolmanneksi Amsterdamissa opiskeleva Sophia Schambeck. Neljäs sija meni Silvia Berchtoldille.

Näyttelyn kiinnostavimmat taupukset olivat Monica Muschin ja Luca de Paoloksen pöydillä. Musch on viime vuosina keskittynyt Ganassi-tyypin soitti-

miin, mutta nyt laajentanut repertuaariansa superiööreihin consort-huiluihin lähtien c-bassosta kvinttikierrossa aina alltoon. Sointi on hyvin pyöreä ja pehmeä, mutta dynaamisessa skaalassaan loistava ja joustava, uutena haastajana "Rolls Royce" -kärkinelikossa Marvinin, Brownin ja Breukinkin consortien joukossa. Kehitteillä on myös F-basso. Muschin renessanssisoittimet, myös ganassityypin tenorit, ovat vertaansa vailla. Toinen helmi oli Luca de Paoloksen fantastinen, herkkyydessään silkinohut mutta ulostulossaan päättäväinen c-sopraano. Samaa henkeä edustaa Paoloksen lyyrinen terssihuilu (third-flute), jossa yhdistyy barokkinen lyyrisuus ja voima yllättävällä tavalla. Greenwichin raportista kiitos kilpailuraadin jäsenelle, Seldom Senessä ja The Royal Wind Musicissa soittavalle María Martinez Ayerzalle.

Seuraava tuote ei ole mikään uutuuksin, mutta tiedoksi varakkaammille pragmatikoille että Thomas Prescott tekee tällä hetkellä Bob Marvinin consortia 440-tasossa. Pari uutta tulokasta rakennusmaailmassa: Amsterdamin festivaalin ORDA:n kevään 2015 näyttelyssä näytillä olivat lupaavat uudet nuoret rakentajat Marco Magalhães ja Lorenzo Lio.

Elokuussa koittaa siis taas Blokfluitdagen Mechelen, joka tarjoaa innostuneille harrastajasoittajille mahdollisuuden soittaa sarjatulella hurmiossa lähes mitä tyyliä vain n. 20 ohjaajan luotsaamana. Festivaali sisältää käytännössä vain ryhmäopetusta, useita sessioita päivässä kolmen-neljän päivän

ajan. Järjestelmä toimii niin että opettajat kertovat mitä ovat tarjoamassa, ja halukkaat sitten suuntaavat eri ryhmiin omien kiinnostustensa perusteella. Kaikkiin ryhmiin useimmiten ajautuu kuitenkin aina vähintään 4 soittajaa. Jos tulee enemmän niin stemmoja sitten tuplaillaan. Tämä tarjoaa monipuolisia mahdollisuuksia, intimmimmästä instrumentaatiosta orkestroituun. Ohjelma on tiivis mutta huolto on toteutettu hienosti ja aikaa muuhunkin on. Kahtena iltana on vierailevien ammattimuusikoiden konsertit. Viime elokuussa toinen esiintyjistä oli itse Piers Adams, joka esitti shokeeraavan turboahdetun Biber-jazz -ohjelman. Lisää luvassa taas elokuussa, www.blokfluitdagen.be.

Vanhan musiikin opetuksen vaiheita Sibeliuksen Akatemiassa

Teksti: Anna Saunamäki

Opetussuunnitelmaansa uudistava Taideyliopiston Sibelius-Akatemia kutsui Suomen vanhan musiikin kentän toimijoita "Vanhan musiikin tulevaisuus"-seminaariin marraskuussa 2015. Wegelius-salissa järjestetyssä seminaarissa pohdittiin vanhan musiikin nykytilaa ja tulevaisuuden näkymiä.

Taideyliopiston Sibelius-Akatemian vanhan musiikin aineryhmäjohtaja Jari S. Puhakka luotasi seminaarialustuksessa vanhan musiikin koulutuksen lähihistoriaa Suomessa ja erityisesti Sibelius-Akatemiassa. Pu-

Lisää erinomaista tietoa tapahtumista saa sivulta www.blokfluitpagina.nl. Lisäksi kannattaa tutustua alankomaalaisen nokkahuilulehden Blokfluitistin tarjontaan, www.blokfluitist.nl

Lyhyesti:

Beverleyssä Iso-Britanniassa järjestetään vuosittain heinäkuun lopulla viikon mittainen Recorder Summer School. Siellä niinkään runsaasti yhteysoittoa useiden ohjaajien voimin.

recordersummerschool.org.uk/

Van Rose Circus Combo piti keikan La Porte Noir -nimisessä ravintolassa kesäkuun alussa Brysselissä. Siellä odottikin yllätys: nokkahuiluja, kaikelaisia poikkihuiluja ja fonia

hakan omien opintojen alkaessa 35 vuotta sitten Sibelius-Akatemian vanhan musiikin koulutus tarkoitti lähinnä nokkahuilun- ja cembalonsoiton opetusta. Konserttitarjonta vanhan musiikin saralla oli hyvin pientä, eikä barokkiorkestereita ollut.

Puhakka muisteli alustuksessaan J. S. Bachin syntymän 300-vuo-

soittava belgialainen Pieter Campo improvisoi Beatles-covereiden päälle!

Tämä tulikin jo sähköpostilistalle, mutta muille tiedoksi: australialainen nokkahuilisti **Genevieve Lacey** siis vierailee Tapiola Sinfoniettan solistina 11.11.2016 klo 19 Espoon Kulttuurikeskuksessa.

Kvintetti **Seldom Sene** on julkaissut alkuvuonna toisen CD:nsä El aire se serena. Katso keikkakiertue ja muuta täältä:

www.seldomsene.com

Von Huenen kotisivut: www.vonhuene.com

tisjuhluvuotta 1985, joka toimi merkittävänä virstanpylväänä vanhan musiikin innostuksen kasvulle Suomessa:

"Tuolloin oli Helsingin Kamarijousten ja Sibelius-Akatemian Bach-viikko, jonka aikana esitettiin koko Bachin orkesterituotanto. Tässä laajamittaisessa tapahtumassa oli suuri joukko

**SIBELIUS-
AKATEMIA**
TAIDEYLIOPISTO X

innostuneita opiskelijoita, joista useat sitten erikoistuivat barokkimusiikkiin sekä vanhoihin soittimiin ja lähtivät hakemaan lisäoppia myös ulkomailta. Itse kuuluiin tuohon joukkoon ja opintojeni jälkeen lähdin täydentämään niitä Hollantiin, joka oli varsinainen vanhan musiikin Mekka tuohon aikaan.”

Puhakan tavoin myös monet muut ulkomaille vanhan musiikin opintoihin lähteneet palasivat takaisin Suomeen jakamaan osaamistaan. Vuonna 1989 perustettiin Kuudennen kerroksen orkesteri, joka oli ensimmäinen suomalainen periodisoitimmilla soittava barokkiorkesteri. Nykyään orkesteri toimii nimellä Suomalainen barokkiorkesteri, ja se on muiden ammattimaisten barokkiorkesterien tavoin tärkeä ja vakiintunut osa suomalaista orkesterikenttää.

Vanhan musiikin asema Sibeliuksen Akatemiassa vahvistui edelleen 1990-luvulla, kun solistiselle osastolle perustettiin vuonna 1995 Vanhan musiikin studio -niminen yksikkö, joka sai pari vuotta myöhemmin koulutusohjelman aseman. Yliopiston organisaatiouudistusten myötä koulutusohjelman nimi on vaihtunut vuosien varrella monesti, ja nykyään Taideyliopiston Sibeliuksen Akatemiassa vanhaa musiikkia opiskellaan Klassisen musiikin osastolla Vanhan musiikin aineryhmässä.

Nokkahuilu on ollut tärkeässä roolissa suomalaisessa vanhan musiikin koulutuksessa aivan alkuajoista saakka. Ensimmäinen pääaineinen nokkahuiluo-piskelija Sibeliuksen Akatemiassa saatiin jo vuonna 1975, kun Leena Siniranta-Ollberg aloitti opintonsa. 1980-luvulla pääaineisia nokkahuiluo-piskelijoita oli jo useita, ja pääaineen asema on säilynyt siitä saakka tauotta. Kirkkomusiikin osastolta on hakeuduttu ja hakeudutaan edelleen ahkerasti sivuaineisiin nokkahuiluo-pintoihin.

Sibeliuksen Akatemiasta lähdetään edelleen ahkerasti vanhan musiikin vaihto-opintoihin ulkomaille. Hollantiin suunnataan yhä, mutta suurien koulukuntaerojen hälvennyttyä opintoihin hakeudutaan tasaisemmin ympäri Eurooppaa. Myös Helsinki kiinnostaa, ja 2000-luvulla vaihto-opiskelijoita Sibeliuksen Akatemiassa saapui erityisesti Etelä-Euroopasta.

Puhakan mukaan vanhan musiikin asema Taideyliopiston

organisaatiossa on nykyään hyvä. Nykyiset tilat T-talon kolmannessa kerroksessa ovat toimivat, ja työskentelyrauha on taattu. Toisaalta vanha musiikki integroituu yhä enemmän koko muuhun opetukseen. Vanhan musiikin aineryhmä tarjoaa sivuainepakettia, josta muiden aineryhmien opiskelijat voivat koota itselleen sopivia kokonaisuuksia tai valita yksittäisiä kursseja ”hedelmäkoriin”.

Opetussuunnitelmaa uudistettaessa on tärkeää pohtia vanhan musiikin tulevaisuutta ja asemaa koulutuskentässä. Puhakan mukaan kehityksen ja muutoksen suuntaa on vaikeaa ennustaa, mutta lähihistoriasta voimme olla kiistatta ylpeitä.

”Vanhan musiikin kehitys näiden 35 vuoden aikana on ollut hurjaa. Ja se että vanhan musiikin osaaminen on Suomessa nyt tällä tasolla, kertoo siitä, että koulutusta on kehitetty ja viety oikeaan suuntaan”, Jari S. Puhakka tiivistää.

SIBELIUS-AKATEMIA

Suomen nokkahuiluseura toivottaa kaikille antoisaa kesää 2016!